

Tresserres

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament A 6700 metres per pista forestal de la carretera BV-4405, punt quilomètric 0'050

Coordenades:

Latitud: 42.01261
Longitud: 2.1333
UTM Est (X): 428236
UTM Nord (Y): 4651540

Classificació

Número de fitxa 08149 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Una part de la teulada ja ha caigut i el desús provoca un deteriorament progressiu.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament d'Olost, 1992.
Número inventari Sí, IPA. 23169
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00011
Fitxes associades:
[Sant Andreu de Tresserres](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

Tresserres està situada en un petit serrat elevat des d'on es domina gran part del terme municipal, al sud de la Patina i al nord-est de Pelaroger.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum de planta baixa, primer pis i golfes bastit en diferents etapes constructives, tal com indiquen les cantonades delimitades amb carreus treballats, alguna de les quals ha quedat integrada al mur. Està bastida amb murs de maçoneria de pedra, arrebossats en alguns trams i reformatos amb obra vista en altres. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior, tot i que una part està derruïda.

La façana principal, orientada al sud-est, mostra tres parts diferenciades per cantonades integrades. A la part central hi ha un portal d'arc de mig punt adovellat a nivell de planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra bisellada i una altra amb monòlits de pedra bisellada, tot i que actualment tapiada, al primer pis, i dues finestres a les golfes, una emmarcada amb pedra treballada i l'altra amb maó. A la part dreta hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa i dues finestres al primer pis, una de les quals emmarcada amb pedra bisellada. La part de l'esquerra conté a nivell de planta baixa un portal emmarcat amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta i una espitllera emmarcada amb monòlits de pedra treballada. Al primer pis hi ha una gran eixida emmarcada amb pedra treballada i una finestra emmarcada amb maó, i a les golfes dues finestres, una de les quals emmarcada amb maó.

La façana sud-oest es troba dominada per un cobert adossat que arriba al nivell de primer pis. Únicament s'observa, a nivell de golfes, una finestra emmarcada amb maó. A l'esquerra de la façana hi ha adossades diverses estructures d'usos agropecuaris.

La façana nord-oest es troba totalment coberta de vegetació, especialment d'heura, i no deixa entreveure més que els emmarcaments d'algunes obertures, uns amb maó, altres amb pedra bisellada.

La façana nord-est forma un petit queixal. A la part esquerra hi ha una porta emmarcada amb maó a la planta baixa, un balcó al primer pis emmarcat amb maó que dona accés a la cisterna d'obra vista adossada a la façana, i una finestra emmarcada amb maó a les golfes. La part dreta, en canvi, no conté cap obertura i en sobresurt una petita estructura adossada. Davant d'aquesta façana hi havia diverses estructures d'usos agropecuaris que actualment només conserven la base dels murs.

Història

Tresserres, documentada l'any 1234, pagava censos a la batllia de Comalrena de la Seu vigatana. Durant el segle XV Tresserra va formar part de la parròquia de Sant Bartomeu del Grau. En diversos capítols matrimonials i testaments es té notícia de la família Tresserra. L'any 1427 Constança Tresserra fa compromís de testament al seu nebot Pere Bernat fill de Pere Savell de Tona. El 3 de juny de 1486 Bernat Tresserra es casà amb Eulàlia Falguera de Gurb. En el fogatge de 1553 apareix Jaume Tresserra dins la parròquia de Sant Bartomeu del Grau. Al segle XVII Francisca Tresserra es casà amb Joan Codina de Sant Bartomeu del Grau.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

